

Els germans Masó reten el seu personal homenatge a Josep Barberà, reusenc de naixement, santcugatenc d'adopció i estudiós del massís, que fou el primer en ascendir a totes les agulles de Montserrat, deixant-ne constància al llibre "Montserrat Pam a Pam". La via, arriba al cim de la Punta Pam a Pam primer i del Mirador de Sant Joan després, oferint-nos 200 metres d'escalada discontinua però amb trams prou interessants i unes magnifiques vistes de la Plantació.

Via: Integral Josep Barberà i Suqué
Zona: Montserrat – La Plantació

Dificultat: 6a (MD-)
Dificultat obligada: V
Llargària: 210 metres

Grau d'exposició: Mitjà/baix Grau de compromís: Baix

Equipament: Via equipada amb espits i algun clau
 Material: 12 cintes exprés i un Camalot nº 0.75

Orientació: OestValoració:***

Aproximació:

Per arribar al peu de l'agulla Pam a Pam ho podem fer amb el funicular de Sant Joan, que sortint del monestir ens deixa a l'estació superior, des d'allí hem de prendre el camí que va cap a l'antic restaurant de Sant Joan. A la darrera corba tancada a la dreta just abans d'arribar a l'antic restaurant prenem un corriol amb marques blaves que baixa (no prendre el que segueix a peu pla). Aquest sender baixa fins al Clot de la Mònica. Haurem de seguir-lo una bona estona fins que trobem una corba molt marcada a l'esquerra d'on surt un corriol a mà dreta (fites i troncs amuntegats) Seguim aquest nou corriol fins al peu de via, JB gravat a la roca.

L1(IV)

El peu de via està marcat amb les inicials J.B. Es tracta s'una placa inclinada on trobarem un parell d'expansions. Un cop passat el segon espit la placa s'ajeu del tot fins que arribem a un petit ressalt protegit amb un altre espit. Superat aquest ressalt molt senzill, seguirem uns metres fins trobar-ne un altre de més fàcil, que un cop superem ens deixarà a la reunió. 55 metres.

L2(6a)

Sens dubte el llarg més bonic de la via. Sortim en lleugera tendència a la dreta per enfilar una preciosa placa vertical, que va guanyant en dificultat fins que arribem a una fissura horitzontal on trobarem un parell de claus. Ara ve un tram de 6a molt ben protegit, on caldrà tibar de dits i col·locar-nos bé de peus si el volem treure en lliure (es pot fer en A0 sense cap problema). El tram continua mantingut fins que al cap d'uns metres afluixa bastant. Arribarem a un llavi que haurem de superar (millor per la dreta) abans d'arribar a la reunió. 35 metres.

L3(III+)

Fem cas a la ressenya original i sortim fent un bonic i senzill flanqueig cap a l'esquerra que podrem protegir molt bé amb un Camalot #0.75. Després tirem recte amunt per terreny inclinat i amb roca franca. De seguida s'ajeu definitivament i arribem al cim de la Punta Pam a Pam. 40 metres.

L4(IV+)

Des de la tercera reunió baixem caminant fins arribar al peu de la placa del Mirador de Sant Joan. Trobarem una fletxa gravada que ens indica la continuació de la via. Ens enfilem a la placa inclinada i amb bon rocam que progressivament es va inclinant fins que arribem a la reunió, molt còmoda i on trobarem el pot de registre. 45 metres.

L5(6a)

Sortim de la reunió cap a la dreta i ens situem sota una bonica panxa molt ben protegida amb un espit. Per superar-la anirem a buscar un fantàstic forat a la dreta, que ens permetrà guanyar el pas amb gran elegància... 6a fàcil. Un cop superat ens queden un parell de metres drets, però amb bona presa i de seguida es torna a ajeure. Abans d'arribar a la darrera reunió superarem un darrer ressalt fàcil. 35 metres.

Descens:

Baixem pel vessant est del Mirador de Sant Joan i prenem un corriol que ens deixarà al camí que mena a l'Estació Superior.

El que més m'ha agradat:

- Segona tirada, mantinguda, vertical i amb bona roca.
- Panxa del darrer llarg, ben protegida i més fàcil del que pot semblar.
- · Via ideal per conèixer aquest desconegut racó del Serrat.

El que no m'ha agradat tant:

Via discontinua.